

Predica de la Krefeld de Duminică, 7 septembrie 2014, ora 10⁰⁰

Fratele Borg: [...] 2 Corinteni 4:13-15: „Însă, fiindcă avem același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: «Am crezut, de aceea am vorbit!» și noi credem și de aceea vorbim. Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi. Căci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul mare, câpătat prin mulți, să facă să sporească mulțumirile spre slava lui Dumnezeu”. Nu spre slava oamenilor, ci spre slava lui Dumnezeu. Fie ca mulțumirile noastre să fie și în dimineața aceasta spre slava lui Dumnezeu. Îmi amintesc de prima biserică de la Ierusalim. Citim despre ei că și-au ridicat glasurile într-un singur gând, spre Dumnezeu și ce s-a întâmplat? O știm cu toții. Locul s-a cutremurat și Dumnezeu i-a botezat pe toți cei prezenți, cu Duh și cu foc. Frați și surori, noi avem motive serioase să-I mulțumim lui Dumnezeu în această dimineață, pentru privilegiul de a fi aici, pentru că El ne-a dat ocazia să credem. Nu să credem ceva oarecare, ci să credem ce spune Scriptura. Noi putem să credem ceea ce face Domnul astăzi, El ne permite să avem parte de aceasta. Nu suntem noi recunoscători?

Fie ca mulțumirea să țâșnească cu adevărat spre Dumnezeu, la fel ca un râu, spre slava lui Dumnezeu. Vă rog, haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu împreună.

Tată ceresc, suntem plini de recunoștință în această dimineață pentru că Tu ești atât de credincios și întotdeauna ne arăți credințioșia Ta în mod vizibil. Tu ești credincios în toate faptele Tale. Și în dimineața aceasta punem totul în mâinile Tale, ne punem pe noi înșine în mâinile Tale și Te rugăm să faci toate lucrurile bine. Tu știi ce are nevoie fiecare dintre noi în această dimineață. Fie că e vorba de salvare, vindecare, eliberare – Doamne, acordă aceste lucruri în dimineața aceasta. Vino la dreptul Tău, Te rog. Îți mulțumim, Îți dăm numai Ție slava, căci Tu meriți să primești toată închinarea și mulțumirea.

Doamne, Îți mulțumesc. Binecuvântează-ne laolaltă în această dimineață. Împlinește-Ți făgăduințele în noi toți. Condu-l pe fratele nostru prin ungera Duhului Sfânt și fie ca ungera să fie peste fiecare

dintre noi, fie tânăr sau bătrân... Doamne, Te rog acordă toate aceste cereri de rugăciune în această dimineață și ai milă de noi. Îți mulțumesc pentru tot, în Numele minunat al lui Isus. Aleluia. Amin.

[Are loc o binecuvântare de copil – n.ed.]

Fratele Frank: Mulțumesc foarte mult. Da... În acest loc Îi mulțumim Domnului în toate limbile, din adâncul inimilor noastre. Cuvântul *MARANATHA* este înțeles de toți. De asemenea, cuvântul *MERSI* îl înțeleg toți. Suntem pur și simplu recunoscători că toți cei ce sunt corecți în inimile lor, înțeleg toate lucrurile corect.

Dacă mă gândesc la aceasta, în fiecare din cele patru cântări cântate de cor ieri, a fost vestită Evanghelia deplină. Azi a fost la fel. În toate imnurile inspirate de Duhul lui Dumnezeu, Domnul nostru este slăvit. De asemenea, am auzit în Cuvântul de introducere: „*Însă, fiindcă avem același duh de credință...*”. Aceasta este diferența între cei care spun: „Noi credem”, dar nu au același duh de credință. Iar duhul de credință ne descoperă făgăduința care este în legătură cu credința și ne conduce în Cuvânt. Cuvântul „făgăduință” este foarte important în această legătură. Apoi, în ultima cântare pe care am cântat-o, *Isus cheamă astăzi* – spuneți-mi un singur loc în care Domnul nostru să fi alungat pe cineva și să-i fi spus „Vino mâine”. Nu, pe toți, în fiecare zi, la fiecare întâlnire, în fiecare loc – Domnul n-a amânat pe nimeni pentru ziua următoare. Toți aceia care au venit la El, au primit lucrul pe care l-au cerut. Avem apoi Cuvântul puternic: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui*” nu „mâine dacă veți auzi”, ci „astăzi” – la prezent, „astăzi”; și dacă Dumnezeu este prezent, El vorbește astăzi cu noi. Noi vom recunoaște pe „astăzi” al nostru, prin harul Său și vom primi și accepta tot ne-a dăruit El.

În dimineața asta vă spunem „bun venit” tuturor, foarte călduros, în Numele scump al Domnului nostru. Mă copleșește pur și simplu, de fiecare dată, când mă gândesc ce lucrează Dumnezeu acum. Ce s-ar fi întâmplat dacă fratelui Branham i-ar fi fost spus să nu călătorească peste ocean, ci să se întoarcă la Jeffersonville ca să depoziteze hrana, dacă mai înainte nu ar fi fost scris în Amos 8:11 că Dumnezeu va trimite o foamete și o sete în țară, nu după pâine și după apă, ci după auzirea cuvintelor Domnului. Acolo scrie la plural: cuvintele Domnului – toate cuvintele pe care Domnul le-a vorbit, să le auzim, să le credem, să le primim și să ne fie descoperite prin Duhul. La ce bun... – nu mă refer la mine, eu nu am nicio contribuție la

aceasta... niciun slujitor al lui Dumnezeu nu a avut vreo influență asupra însărcinării sale – este exclusiv treaba lui Dumnezeu. Moise n-a trebuit să-I ceară lui Dumnezeu, Ilie n-a trebuit să-I ceară lui Dumnezeu – niciun profet n-a trebuit să-I ceară lui Dumnezeu să-l trimită. Însărcinările divine și trimiterile Îl privesc exclusiv pe Dumnezeu și nimeni nu este întrebat. Dar credinciosul Domn a dăruit har și în punctul acesta – El nu a spus doar: „Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”, ci a mai spus și: „Depozitați hrană și merinde, căci va veni o mare foamete. Atunci tu vei sta în mijlocul poporului ca să distribuie hrana”. Acest lucru este la fel de adevărat precum Dumnezeu este viu. De aceea, Dumnezeu a trimis cu adevărat o foamete și fratele Branham a repetat cuvintele însărcinării mele și a spus: „Așteaptă cu distribuirea hranei, până vei primi restul hranei”. Dumnezeu a purtat de grijă pentru toate – pentru Cuvântul Său, pentru hrană, pentru descoperirea pe care a dat-o El, încât noi înțelegem totul corect și putem așeza lucrurile corect.

De asemenea, astăzi am primit multe telefoane. Pretutindeni oamenii ascultă, cred și primesc cu inimi mulțumitoare. [... salutări – n.ed.] Toți ascultă, toți urmăresc, toți cred Cuvântul acestui ceas. Frați și surori, dacă noi, în acest loc, spunem că acum ne aflăm în perioada cea mai importantă a timpului de har și că suntem foarte aproape de revenirea lui Hristos și că ultimul mesaj – mesajul chemării afară, al reșezării, când totul este readus la Cuvântul original, la temelie originală, la învățătura apostolilor, la aceeași putere – la sfârșit totul trebuie să fie așa cum a fost la început.

Eu îndrăznesc să spun: noi nu ne adunăm aici în zadar; noi ascultăm Cuvântul împreună, credem împreună, vom trăi împreună desăvârșirea și vom privi slava lui Dumnezeu, împreună – așa cum am auzit în Cuvântul introductiv. Când cântăm *Numai să crezi*, atunci nu ne referim la orice fel de credință, ci la credința „așa cum zice Scriptura”. După cum a spus Domnul nostru Însuși: „Cine crede în Mine cum zice Scriptura”. Nu „cine crede cum îi place” și „ce-i place”; ci: *„Cine crede în Mine, cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie. Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care avea să-L primească cei ce vor crede în El”*.

Dumnezeu să binecuvânteze astăzi într-un mod deosebit pe frații noștri care traduc! Cei care au mai tradus, știu cât este de greu să găsești cuvintele potrivite în alte limbi și să le dai mai departe, să

repeți ceea ce a fost spus în limba din care se traduce. Dar mulțumiri Domnului, frații noștri au cu toții aceeași descoperire și, prin Duhul lui Dumnezeu, pot să dea mai departe același Cuvânt, în diferitele limbi. Deci, suntem recunoscători pentru aceasta.

Și încă ceva: nu numai că se traduce simultan în doisprezece limbi, ci după aceea este tradus în alte limbi și retradus, astfel încât toți, de pretutindeni de pe pământ, să audă ultimul mesaj, ultima chemare prin harul Său și își pot trăi pregătirea.

Îmi cer scuze, dacă repet aici observația făcută ultima dată: dacă susține cineva că totul s-a încheiat odată cu slujba fratelui Branham, iar unii chiar învață că timpul harului s-a încheiat, că scaunul harului a devenit scaun al judecății - și eu personal am întâlnit frați care au stat în fața mea și au spus: „Răpirea deja a avut loc”... Iar un frate a spus: „Noi ne-am și întors pe pământ și acum ne aflăm în Împărăția de o mie de ani, iar tu ai pierdut totul”. Preaiubiților, aceste lucruri provoacă durere în adâncul sufletului. Și dacă un astfel de frate poate să spună: „Da, eu l-am cunoscut personal pe fratele Branham, l-am auzit”, atunci eu trebuie să-i spun: „Tu trebuie să-L cunoști pe Domnul, personal”. Nu este suficient să-l fi cunoscut personal pe profet. Trebuie să-L cunoști personal pe Domnul, să primești Cuvântul Său – numai atunci îți va fi descoperit personal.

Dar am spus-o aici mai înainte: chiar și falsificarea pe care frații au îndrăznit s-o facă sub fotografia cu stâlpul de foc... Știți cu toții: de șaptesprezece ori fratele Branham a repetat ceea ce i s-a spus în 1933, pe 11 iunie: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa ești trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Și ei au schimbat aceasta într-un mod criminal: „...tot așa ești tu trimis ca să premergi a doua venire a lui Hristos”. Cuvântul „mesaj” nu mai este acolo – și această falsificare este tipărită sub fotografia cu stâlpul de foc, cum v-am arătat-o acum patru săptămâni.

Apoi, pe internet se poate vedea fotografia în care oamenii îngenunchiază în fața aceluia tablou și se închină. Acest lucru îți sfâșie inima. Nu!!! Închinarea noastră aparține numai lui Dumnezeu! Iar aceasta nu se face înaintea niciunei poze! Ci, oricine I se închină lui Dumnezeu, o va face în duh și în adevăr. Este un cuvânt

puternic în Apocalipsa 19, când omul lui Dumnezeu a vrut să se închine aceluia care-i descoperise totul și atunci i s-a dat îndemnul pe care noi trebuie să-l dăm tuturor: Apocalipsa 19:9-10: „*Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!» Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»*”. După o astfel de trăire ești copleșit. Cu toții putem înțelege acest lucru... Dar după aceea este scris: „*Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: «Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Lui Dumnezeu închină-te! ALELUIA! Lui Dumnezeu închină-te!)» (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)*”. Aici avem deosebirea între darul prorociei și duhul prorociei. Iar Mireasa Mielului ascultă fiecare Cuvânt și același Duh Sfânt care a dat Cuvântul, același Duh Sfânt – aceeași ungere se odihnește asupra noastră, cei care ascultăm și predicăm acum același Cuvânt. Ascultătorii și predicatorii Cuvântului se află sub aceeași ungere a Duhului, căci ei nu ascultă un om, ci ascultă ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și ei nu sunt legați de predicator, ci de Dumnezeu, care și-a trimis Cuvântul Său ca să ne vindece și să ni-l descopere. Noi am spus de multe ori în locul acesta: dacă un evanghelist îi leagă pe oameni de sine, atunci își zidește propria împărăție. Un om al lui Dumnezeu este trimis să facă o legătură cu Dumnezeu. Așa este pregătită calea Domnului și așa intrăm în adevărata părtășie cu Domnul nostru.

Apoi, avem aici, în 2 Corinteni 4, după ce am citit puternicele cuvinte din v. 13, „*Însă, fiindcă avem același duh de credință*”... Ceea ce ai tu, îți aparține și nimeni nu ți-o poate lua. Este în posesia ta –

dacă ai o casă, sau orice am poseda noi... Nu ceva primit astăzi și pierdut mâine, nu! Ceea ce ne-a fost dat o dată pentru totdeauna de către Dumnezeu Însuși; pentru că am auzit-o de la început, am primit-o, am crezut-o – vă rog, confirmați în inima voastră și spuneți: „Doamne, eu cred lucrul acesta, acest lucru s-a întâmplat cu mine, este în posesia mea”... Nu doar Cuvântul credinței, nu doar făgăduințele credinței, ci „*același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: «Am crezut, de aceea am vorbit!»*”.

De ce vorbesc eu? De ce vorbiți voi? De ce depunem noi mărturie? Pentru că am crezut și pentru că Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul.

V. 14: „*Și știm* (nu visăm, nu bănuim – „Binecuvântată siguranță, Isus e al meu”; binecuvântată siguranță că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „DA” și „AMIN”) - *știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi*”. Efeseni 5:27: „fără pată și fără zbârcitură” – ireproșabilă – așa Își va înfățișa Mirele, Mireasa înaintea Sa. Poate că la voi este imposibil, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință. Noi o încredințăm Domnului și harului Său și suntem încredințați că El va face totul bine cu aceia care se lasă corecți, care primesc fiecare Cuvânt, care spun DA fiecărui Cuvânt.

Apoi, în același cap. 4 din 2 Corinteni, citim v. 5: „*Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus*”. Noi nu-l predicăm pe Pavel sau pe Petru, ci predicăm ceea ce Dumnezeu le-a descoperit lui Pavel și Petru. Noi nu-l predicăm pe fratele Branham, ci predicăm Cuvântul care i-a fost descoperit. Cum a fost la început, la fel este și la sfârșit, descoperit (acest Cuvânt).

Și dacă, după aceea, ne gândim câți și-au făcut gânduri cu privire la cele șapte peceti și iată că Dumnezeu a descoperit totul într-un mod atât de minunat. Trebuie pur și simplu să citești - și o avem în cartea noastră, *Apocalipsa – o carte cu șapte peceti*? Acolo am prezentat lucrurile foarte clar, în felul cum le-a dat mai departe fratele Branham: primele patru peceti merg în paralel cu cele șapte epoci ale Bisericii, a cincea pecete se referă la poporul Israel, la evrei. Toți martirii care au fost uciși doar pentru că erau evrei, până la Holocaust, în Al Doilea Război Mondial – ei strigă după răzbunare: „Până când vei mai zăbovi să răzbuni sângele nostru?”. Apoi le este făgăduit că și frații lor vor suferi ca ei, astfel încât numărul să fie

deplin... Apoi pecetea a șasea și cea de-a șaptea, descriu ce se va întâmpla după răpire – cei șapte îngeri cu trâmbițe, cele șapte potire, totul se va întâmpla.

O, mulțumire lui Dumnezeu, pentru descoperirea Cuvântului Său sfânt și scump, pentru descoperirea întregului plan de mântuire al Domnului Dumnezeuului nostru. Da, putem spune din toată inima: „Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Hristos Isus ca Domn. Noi suntem robii voștri, pentru Isus”. Iar acum urmează minunata mărturie - și eu cred că ni se potrivește tuturor celor ce suntem adunați în locul acesta astăzi și celor ce ascultă acum. Versetul 6: „Căci Dumnezeu, care a zis: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos”. Acest „AMIN” n-a fost suficient de puternic. Aceasta s-a întâmplat! Aceasta s-a întâmplat! Noi nu ne-am predicat pe noi înșine, ci L-am predicat pe Domnul. Și la fel de sigur cum Dumnezeu, la început, când totul era fără formă și gol, dar Duhul plutea deasupra mării și a fost vorbit Cuvântul puternic, tot așa Dumnezeu, în timpul nostru, a vorbit puternicul Cuvânt și fiecare Cuvânt pe care l-a vorbit s-a întâmplat pe loc, chiar și acela care spunea să se arate lumina spre seară, iar noi să umblăm în această lumină prin harul Său.

O cât de credincios este Dumnezeuul nostru, ce minunat este Cuvântul Său. Putem să spunem de fiecare dată următoarele: totul a fost scris, astfel încât până la sfârșit putem primi învățătură din Cuvânt. De exemplu, în Isaia 42, avem făgăduința din v. 9: „Iată că cele dintâi lucruri s-au împlinit și vă vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple”. „Nu doar că vi le spun, ci vă permit să le cunoașteți, vă spun ceea ce s-a întâmplat deja și ceea ce se întâmplă acum și ce se va întâmpla”. Să recitim: „Iată că cele dintâi lucruri s-au împlinit (AMIN!) și vă vestesc altele noi – «acum, acum vi le vestesc»; vi le spun mai înainte ca să se întâmple”.

Cine are urechi de auzit, să audă ce spune bisericilor Duhul. Toți pot să citească aceste cuvinte, dar numai acela care capătă har înaintea lui Dumnezeu, aude ce spune Duhul bisericilor astăzi. Toți ceilalți aud toate celelalte glasuri, dar toți aceia născuți din Dumnezeu își apleacă urechea la Domnul și spun: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă”. Astfel, noi am înțeles ce înseamnă să auzi ce spune Duhul bisericilor. Tot ceea ce s-a împlinit deja, este în urma noastră,

iar ceea ce se împlinește acum, Domnul ne permite să cunoaștem. El spune: „*astăzi, dacă auziți glasul Lui*” ca să fiți călăuziți în Cuvântul rânduit pentru timpul acesta, pentru timpul nostru, ca El să-l descopere prin Duhul Sfânt.

Apoi Isaia 44, binecunoscutul Cuvânt din v. 3: „*Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea, peste odraslele tale*”. Dumnezeu a spus-o într-un asemenea mod. „Eu vreau, Eu doresc, Eu voi turna *ape peste pământul însetat și râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta*”. Este voia lui Dumnezeu să toarne Duhul Sfânt peste sămânța Sa – de asemenea, în timpul nostru. Nu s-a schimbat nimic. Noi încă trăim în perioada de timp în care Duhul Sfânt lucrează pe întregul pământ. În Isus Hristos, Domnul nostru, în Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu S-a descoperit personal – EMANUEL – Dumnezeu cu noi. Noi știm că Domnul nostru este Dumnezeu descoperit în trup, dovedit neprihănit în Duhul. Și înaintea înălțării Sale, El a dat făgăduința că va trimite Duhul Sfânt. Duhul Sfânt nu este o altă persoană – Duhul Sfânt este Duhul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt lucrează întotdeauna în paralel cu Cuvântul lui Dumnezeu, călăuzește în Cuvânt și ni-l descoperă în cele mai mici detalii.

Dumnezeu Însuși a spus: „*Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri, pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea, peste odraslele tale*”. Vreți s-o citim? Isaia 53:10 ne spune foarte clar cine este „sămânța”: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da sufletul ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui*”. „*Sămânța Lui Îi va sluji*” – așa scrie în Psalmul 22:30 - „*Sămânța Lui Îi va sluji*”.

Dați-mi voie să fac următoarea observație, prin credință, din toată inima mea: chiar dacă între timp (sau: momentan – n.tr.) neghina este printre grâu, să nu vă faceți griji. Înainte să vină ploaia târzie, înaintea începerii ultimei lucrări supranaturale a Duhului Sfânt, toată neghina va fi scoasă afară și va fi legată. La ultima turnare a Duhului Sfânt va fi numai grâu curat. Și Domnul nostru va strânge în hambarul Său grâul curat, iar neghina care a fost legată înainte de aceasta și a fost smulsă, va fi arsă cu foc. De ce suntem noi acum

sfințiți prin sângele Mielului și separați? Cuvântul „a sfinți” din Vechiul Testament înseamnă „separat”, pus deoparte și dedicat lui Dumnezeu. Așa cum poporul Israel a fost separat de toate celelalte popoare și națiuni și a fost rânduit în slujba lui Dumnezeu, tot așa noi, ca Biserică a Dumnezeului Celui viu, suntem separați. „Despărțiți-vă și nu atingeți ce este necurat; atunci vă voi primi”.

Noi permitem să fim corecțați în orice aspect. Știm că, în noi, Cuvântul Domnului va împlini tot scopul pentru care a fost trimis, la fel de adevărat după cum l-am auzit, după cum l-am primit și crezut. „*Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile care i-au fost spuse din partea Domnului se vor împlini*”. Ferice de noi – Domnul Însuși a spus: „*ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud*”. Însuși Domnul nostru a spus aceste cuvinte și așa rămâne. Urechile deschise ca să audă, ochii unși ca să vadă... Fiți sinceri: Dumnezeu a dăruit har pentru ambele: pentru a auzi și pentru a vedea, pentru a primi. Și totul a fost descoperit prin har.

Astfel, Dumnezeu a făgăduit că va turna din Duhul Său peste orice făptură, apoi că va turna Duhul Său peste fiii și fiicele Sale. Între timp, toate mișcările carismatice, lucrările penticostale – toți, 550 de milioane, pretind că sunt botezați cu Duhul, dar niciunul din ei nu este călăuzit de Duhul în tot adevărul. Toți au rămas în învățătura trinitară, în botezul trinitar, toți se sărbătoresc pe ei înșiși, toți umblă pe propriile căi, toți privesc la Roma, dar turma aleasă a fost chemată afară, iar noi credem și avem încredere că Domnul Își va desăvârși lucrarea numai în ai Lui. Amin! Aleluia.

Avem apoi minunatul Cuvânt pe care l-am citit în repetate rânduri, din epistola lui Iacov, unde fratele nostru Iacov a vorbit foarte clar despre ce se va întâmpla înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Aici este scris: Iacov 5:7: „*Fiți dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Aici este vorba despre revenirea Domnului. „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Dați-mi voie s-o spun aici foarte clar, fără a critica traducerile din celelalte limbi, dar, în bibliile noastre germane, este scris exact de șaptesprezece ori cuvântul „revenire”, în legătură cu a doua venire a lui Hristos. În traducerile din celelalte limbi, este scris numai „venire”. Dar în bibliile noastre este scris „revenire”. „La revenirea Domnului”.

Desigur, sunt diferite venituri: Domnul va veni și va ședea pe scaunul dreptății Sale și va judeca toate națiunile; Domnul va veni de multe ori, va veni și Își va pune picioarele pe muntele Măslinilor, dar noi așteptăm revenirea făgăduită a Mirelui. „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

Citim încă o dată de aici v. 7 din Iacov 5: „*Fiți dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Noi am auzit cântarea *Maranatha* - știm că Domnul nostru vine în curând. „*Fiți dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”. Și în legătură cu aceasta ne este spus: „*Iată...*” Aici trebuie să facem o pauză și să ne gândim... „*Iată* („amintiți-vă”, „amintiți-vă”) *că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”. „Amintiți-vă”. Noi, de asemenea, ne putem aminti. Și Domnul nu va veni prea târziu. Nouă ne este spus: „*Cereți de la Domnul ploaie – în timpul ploii târzii*”. Apoi, fratele Branham, omul acestui ceas, spunea: „La sfârșit, ploaia timpurie și cea târzie vor cădea simultan și va avea loc o restituire îndoită, iar Dumnezeu Își va confirma Cuvântul Său și Își va desăvârși lucrarea în aceia care l-au crezut”. Este atât de minunat că Dumnezeu a trimis un profet în timpul nostru. Și rămâne valabil pentru totdeauna faptul că, Cuvântul vine la profet, nu la evangheliști – ci la profeți.

Dumnezeu a făgăduit un profet și l-a trimis și întreg Cuvântul i-a fost descoperit. Apoi, aici este dat un îndemn, în v. 8: „*Fiți și voi îndelung răbdători...*”. „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca să ajungeți la țintă*”. Deci, „*Fiți și voi îndelung răbdători...*”. Vă rog să nu deveniți nerăbdători. Rămâneți răbdători, crezând și încrezându-vă, știind că Domnul nostru nu va veni prea târziu; totul se va întâmpla la vremea potrivită. „*Iată că cele dintâi lucruri s-au împlinit și vă vestesc altele noi; vi le spun mai înainte ca să se întâmple*”. Înainte să aibă loc desăvârșirea, Dumnezeu ne-a descoperit ceea ce se va întâmpla în timpul ploii târzii, ce aparține desăvârșirii, prin harul Său.

Apoi, din nou, în v. 8: „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape*”. Acum vă întreb: când a putut fi citit cu atâta claritate – când a fost mai potrivit –, acest verset, în ultimii două mii de ani? Dacă citim în cartea de cântări penticostale: „Mireasa așteaptă de atâta timp, o, Doamne, revenirea

Ta”. Da, în toate trezirile din trecut revenirea Domnului și pregătirea au fost subiectele predicării, dar în timpul nostru, frați și surori, putem spune cu adevărat: „Acum a sosit timpul...”. *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”*.

Avem aici acest îndemn: *„Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape”*. Eu o cred. Dar după aceea spune: *„Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă”*. Frați și surori, nu doar între voi și Dumnezeu, ci între fiecare frate, fiecare soră, totul trebuie adus în ordine. Dacă cineva mai are ceva, vă rog – vă rog – nu vorbiți unul despre celălalt, ci vorbiți unul cu celălalt. Acela care vorbește despre altul, stă de partea pârâșului fraților, pentru că sunt aduse acuzații. Dar când ne uităm cu toții în oglinda Cuvântului, nu vedem pe altcineva... Uitați-vă într-o oglindă: pe cine vedeți acolo? Pe voi înșivă!

De aceea a scris și Iacov ca noi să privim personal în Cuvânt... De aceea a scris și Pavel: *„Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși...”*. Ne putem ruga pentru toți, dar dacă avem ceva [împotriva cuiva], vă rog, să vorbim unul cu celălalt, niciodată unul despre celălalt! Și de azi înainte, vă rog, luați-o în serios, nu mai permiteți să vină cineva la voi și să vorbească despre altcineva. Fiți treji și vegheați! Nu mai ascultați așa ceva, dacă cineva vrea să spună ceva despre altcineva. Spuneți pur și simplu: *„Să vină și fratele respectiv, să vină și sora respectivă, ca să putem vorbi cu toții, împreună”*.

Vă rog, timpul este înaintat, cum este scris aici nu doar despre revenirea Domnului, despre plugarul care așteaptă roada scumpă, care așteaptă ploaia timpurie și târzie, ci este scris pentru tine și pentru mine: *„Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă”*. Deci, nicio plângere, nimic să nu mai fie. Acela care observă ceva, să meargă la respectivul frate sau la respectiva soră și să vorbească cu el sau cu ea, în dragoste. Și așa cum Dumnezeu ne-a iertat pe noi, la fel îi va ierta pe toți cei care au păcătuit împotriva noastră. Nimic nu va fi imputat, Dumnezeu iartă totul.

Acum, frați și surori, încă un gând cu privire la timpul sfârșitului, la ceea ce face Dumnezeu acum. Nu că am avea de spus ceva personal, dar haideți să revenim la ceea ce am spus acum patru

săptămâni și am amintit recent: toți aceia care cred că odată cu slujba fratelui Branham s-a încheiat totul și că Domnul ar fi venit deja... Sigur că fratele Branham a spus că îngerul din Apocalipsa 10 coboară atunci când al șaptelea înger al Bisericii este pe pământ. În loc se se întoarce la Cuvânt, ca să înțeleagă și să creadă că același Domn care S-a descoperit poporului Israel în stâlpul de foc și de nor și le lumina calea zi și noapte, același Domn S-a descoperit și în timpul nostru, coborându-Se. Ce s-a întâmplat pe 28 februarie 1963, când Domnul a coborât în norul supranatural? – El este același, desigur, care a fost în nor, Îngerul Legământului, iar Acela care coboară, conform Apocalipsa 10, este același, întotdeauna, indiferent când și unde Se descoperă. Acum este important să înțelegem lucrurile scrise în Biblie și lucrurile spuse de fratele Branham și să le încadrăm biblic, prin descoperirea lui Dumnezeu.

Dacă Domnul a venit deja în 1963, de ce fratele Branham, în noiembrie 1965 i-a salutat pe toți aceia care așteptau venirea Domnului? Frați și surori, Cuvântul adevărului este totul pentru noi, iar noi nu vom permite și nu vom asculta nicio răstălmăcire – vom crede din inimă numai Cuvântul deplin al lui Dumnezeu. Și când Domnul revine, atunci vor învia mai întâi morții în Hristos, iar noi, cei care suntem în viață, vom fi schimbați și împreună Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh. Acestea sunt adevăruri divine, se vor întâmpla așa cum este scris. Ce vor să spună oamenii prin interpretările lor? Dumnezeu este în Cuvântul Său și fiecare cuvânt este în legătură cu împlinirea a ceea ce a făgăduit El.

Și pentru aceasta Îi putem mulțumi Domnului întotdeauna, din toată inima. Dar, dați-mi voie să spun și următoarele: toți aceia care cred că, odată cu slujba fratelui Branham s-a terminat totul, sunt împotriva fratelui Frank. Toți sunt împotriva fratelui Frank. Pentru că ei au ajuns la concluzia că, după fratele Branham nu mai poate urma nimic și de aceea, „fratele din Germania nu are dreptul să spună că el a fost chemat și însărcinat”. Aceasta este consecința tragică și mortală pentru cei care cred că totul s-a sfârșit.

Știți voi ce cred eu? Eu cred că o perioadă s-a sfârșit, dar a început o nouă perioadă și aceasta încă este în desfășurare acum. Gândiți-vă: la plecarea Acasă a fratelui Branham, lumea nu auzise de niciun „mesaj”. Hrana fusese depozitată și mesajele fuseseră predicate, iar în aprilie 1966 încă nu era tipărită nicio predică. Fratele

Frank a fost acela care a cerut ca predicile să fie tipărite pentru a putea fi traduse. Dar dați-mi voie să spun și acest lucru: consecința mortală este că și în împrejurime (în apropierea noastră), toți frații care se referă doar la fratele Branham, nici măcar nu se gândesc să participe la un serviciu divin, aici. Ei nici măcar nu se gândesc să citească o scrisoare circulară. Nu, ei nu au nevoie să participe la un serviciu divin, nu au nevoie de fratele Frank, n-au nevoie de nicio scrisoare circulară, nu au nevoie de nimic. Ei au „tot ce a spus profetul”. Da... Și a devenit un fel de club... Eu am văzut pe internet fotografia în care oamenii îngenunchiază în fața pozei, închinându-se. Aceasta este idolatrie! Ce să facem noi cu așa ceva? Dar cauza este prima falsificare - și anume că, odată cu slujba fratelui Branham, totul s-a terminat și nimeni nu mai poate să pretindă că a primit o chemare și o însărcinare.

Dar să-I mulțumim Domnului Dumnezeu. El nu Se oprește la nimic. Dar în legătură cu aceasta, ceva m-a atins și cu aceasta voi încheia. Și sper să nu plecăm de aici cu gânduri negative, ci cu ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru – s-o primim cu mulțumire. Ceilalți să facă ce vor și ce consideră ei că e bine, dar voi și eu, cât despre noi, vom sluji Domnului, vom fi recunoscători pentru că mesajul ajunge până la marginile pământului. Întotdeauna mă bucur când frații îmi spun... De exemplu, îl văd pe fratele nostru Zink. În 1967 în Elveția, a auzit prima predică și de atunci noi suntem uniți în Domnul. Toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc și sunt recunoscători. Iar cei care neagă însărcinarea... nu vreau să vorbesc acum despre mine, dar dacă este adevărat - și este adevărat – că Domnul a vorbit cu un glas pătrunzător, dând însărcinarea, chemarea; ce să facă El cu aceia care trec cu mașina pe lângă această clădire, care fac glume și disprețuiesc? Mă disprețuiesc ei pe mine, sau pe Dumnezeu! Atotputernic, care a pronunțat o însărcinare? Nu este deloc vorba despre mine, ci despre ceea ce face Dumnezeu acum – astăzi, nu ieri sau pe vremea fratelui Branham. „Astăzi dacă auziți glasul Lui”.

Comparația pe care mi-a dat-o Domnul nostru ca mângâiere pentru mine, nu demult... în a treia epistolă a lui Ioan, acest om deosebit al lui Dumnezeu, care a fost pe insula Patmos și care a primit ultima descoperire, a scris colaboratorului său, preaiubitului frate Gaiu – citesc v. 1 și 4: „Prezbiterul, către preaiubitul Gaiu, pe care-l iubesc în adevăr”. V. 4: „Eu n-am bucurie mai mare decât să aud

despre copiii mei că umblă în adevăr". Este pentru mine o bucurie mai mare decât să știu că și voi umblați în adevăr, că Domnul a dat Cuvântul adevărului și adevărul Cuvântului ne-a eliberat de toate erorile?

Când acest om deosebit al lui Dumnezeu, apostolul Ioan, despre care Domnul a spus: *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”* – El a vrut să rămână până a fost dată ultima descoperire, Bisericii, pe insula Patmos. *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”* Apoi, avem aici scrisă și partea tristă. V. 8-9: *„Este datorია noastră, dar, să primim bine pe astfel de oameni, ca să lucrăm împreună cu adevărul”*. – *„...ca să lucrăm împreună cu adevărul”*. Apoi urmează observația tristă: *„Am scris ceva bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi”*. Țineți-vă bine: un om al lui Dumnezeu, un om deosebit al lui Dumnezeu, care L-a cunoscut personal pe Domnul, care L-a văzut după învierea Lui, care a primit și ultima însărcinare ca să meargă pe insula Patmos să primească ultima descoperire și vine un lider al unei biserici locale și Ioan scrie: *„Eu vreau să vin la voi”* și acela spune: *„Nu! Nu trebuie să vii.”* Da... Gândiți-vă o clipă la aceasta. Atât de mulți se referă la „mesaj”, vor să fie „cineva”, vor să aibă întâietate și nici nu le trece prin cap să-l primească pe fratele Frank, să-l lase să vorbească. Nu, deloc... Ei sunt atât de „importanti”...

Când am citit aceasta, m-am gândit: *„Totul se repetă”*. Și m-am gândit, de asemenea și la faptul când fratele Branham mi-a spus: *„Vrei, te rog, să predici în locul meu, în Los Angeles?”* Fratele Branham mi-a spus, a repetat în engleză, ce vorbise Domnul în limba germană, apoi mi-a explicat cu precizie: *„Așteaptă cu împărțirea hranei”*. Și-a pus mâinile peste mine și a spus: *„Așa cum Domnul te-a chemat să predici Evanghelia, tot așa ai și dreptul să te rogi pentru bolnavi – pentru că acela care a fost chemat să predice Evanghelia, este chemat să se roage pentru bolnavi”*. Dacă omul lui Dumnezeu, bărbatul ceasului, a fost folosit de Dumnezeu ... și-a pus mâinile peste cel mai neînsemnat, peste un frate Frank și s-a rugat ca Dumnezeu să fie cu mine, ca să binecuvânteze slujba pe care mi-a dat-o.

Încă o dată: noi nu-i vom obliga pe oameni să ne primească, să ne creadă, dar trebuie spus: toți aceia care sunt din Dumnezeu, vor avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum. Fără a critica, pot să pun

o întrebare? Putem noi să stăm la aceeași masă împreună, la cina Domnului în slavă, dacă în ultimii patruzeci de ani pe pământ, noi n-am stat laolaltă într-o adunare, n-am sărbătorit o dată cina Domnului împreună? Putem noi să stăm, atunci, împreună, la ospățul de nuntă al Mielului? Cei cu care ne-am cunoscut pe pământ, care au disprețuit ceea ce face Domnul acum, se gândesc că vom fi cu toții cu Domnul?

Frați și surori, cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și are parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum, prin harul Său. Dumnezeu a lăsat să se împlinească cele dintâi profetii; El a vestit lucruri noi și le împlinește acum, în timpul nostru, iar noi vom ajunge de la credință la vedere. Frați și surori, din toate țările Europei, din toate țările de pe pământ, Dumnezeu ne-a dat harul să fim adunați în Numele Său. Ultimul mesaj a răsunat și Domnul ne-a fost îndurător până în ziua de azi, iar noi așteptăm cu răbdare, încrezându-ne, până când ploaia timpurie și târzie vor cădea deodată, până când Biserica va deveni o inimă și un suflet. Acolo nu va mai fi nicio neghină, ci doar grâul curat peste care va cădea ploaia târzie și soarele neprihănitului va produce o coacere deplină a grâului, astfel încât Mirele să poată reveni ca să-Și ia acasă turma răscumpărată prin sânge, spălată în sânge, Biserica Mireasă.

De asemenea, următoarea observație: vă rog s-o luați în serios: Dumnezeu poate să pecetluiască numai un conținut divin. Pecetluirea cu Duhul adevărului poate să aibă loc numai atunci când DOAR Cuvântul adevărului este în inima voastră. Dacă în inimă este o singură răstălmăcire, atunci Dumnezeu nu-Și poate pune pecetea. El Își pune pecetea numai peste Cuvântul Său pe care l-am primit. Acolo unde sunt răstălmăcirii, poate fi o ungere, dar pecetea este numai acolo unde este prezent DOAR Dumnezeu, în turma răscumpărată prin sânge, care a primit Cuvântul. A Lui să fie slava. Tot poporul să spună „Amin” și „Aleluia”.

Să ne ridicăm să mulțumim Domnului împreună. Poate vom cere corului nostru... Ar fi bine dacă am asculta o cântare în limba engleză. Dar, oricum este călăuzit conducătorul corului. Frați și surori, ne aplecăm capetele, în respect față de Dumnezeu, față de Cuvântul Său, Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce face El acum. Vedem făgăduințele pe care le-a împlinit El, de asemenea făgăduința: „Vi-l trimit pe profetul Ilie, înaintea venirii zilei Domnului cea mare și înfricoșată” – vedem toate făgăduințele pe care Domnul

deja le-a împlinit... Aleluia! Vedem cum împlinește El făgăduința acum, chemându-și afară poporul din toate popoarele, limbile și națiunile, ca să-și sfințească turma răscumpărată prin sânge, în Cuvântul adevărului, spălată de toate tradițiile și răstălmăcirile. Prin sângele Mielului suntem spălați de toate păcatele noastre. Prin Cuvânt suntem curățați de tot ceea ce nu este scris în Cuvânt, devenind o Mireasă a Cuvântului, sfântă, la fel cum Mirele este sfânt. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”.

Preaiubit Domn, pretind Biserica Mireasă răscumpărată prin sângele Tău, spălată în Cuvântul Tău, pecetluită prin Duhul Tău cel sfânt, pentru ziua revenirii slăvite. Preaiubit Domn, noi Te așteptăm în timpul nostru și Îți mulțumim – da, eu Îți mulțumesc că ne-ai deschis înțelegerea pentru toate Scripturile rânduite pentru vremea noastră. Îți mulțumim și pentru ceea ce am citit în 2 Corinteni 4. La început Tu ai spus „Să fie lumină” și a fost lumină. Iar în timpul nostru ai spus că s-a făcut lumină.

Acum întrebarea, înainte de a cânta corul: cine este nou adăugat, cine va păși pe terenul descoperirii, cine va primi ceea ce a promis Dumnezeu în Cuvântul Său? Vă rog, decideți-vă azi, în cazul în care nu v-ați decis deja. Nu treceți pe lângă ceea ce face Dumnezeu acum. El a vestit lucruri noi și ne-a descoperit Cuvântul Său – Cuvântul profetic și cel de învățătură. Și noi Îl putem primi pe Isus Hristos ca pe Cel răstignit, ca pe Cel înviat, Cel care S-a înălțat și Cel care va reveni să ne ia Acasă.

Preaiubit Domn, îi pretind pe toți aceia pe care i-ai răscumpărat prin sângele Tău, pe care i-ai sfințit prin Cuvântul Tău. La Tine au avut loc deja toate lucrurile, deși vor mai avea loc. La Tine toate lucrurile sunt deja încheiate și în ce ne privește pe noi. Doamne, fie ca ultimii să se decidă acum pentru Tine. Fie ca ei să-și ocupe poziția în Cuvânt și să le fie descoperit tot ce ne-ai dat Tu în acest timp, prin harul Tău. Bindecuvântat să fie Numele Tău minunat. Aleluia. Acum ascultăm o cântare. [...] Amin. Foarte puternic. Mai aveți o cântare? Minunată Evanghelie – Evanghelia deplină. [...] Amin. Mulțumesc. Acum cântăm împreună *Ei vin din Est și din Vest* și îl rog pe fratele Iuri Kebernick să vină în față și să se roage în limba rusă și fratele Schmidt îl va traduce. [...]

Fratele nostru a vorbit atât de clar încât până și eu l-aș fi putut traduce. Este atât de minunat... Din toate popoarele și limbile,

aducem slavă Dumnezeului nostru. Nu știu cum vă simțiți voi, dar eu aş putea să plâng de mulțumire, dând slavă Domnului, Care ne-a cercetat într-un mod atât de îndurător, făcându-Și timp să ne vorbească, dând ultima chemare.

Frate Dider, te rog vino și te roagă cu noi. Și pe fratele din Angola îl salutăm. Și pe toți frații slujitori, îi salutăm – mai ales pe fratele nostru Adi din România. Amin. [...]

Urăm binecuvântarea lui Dumnezeu iubitului nostru frate din Angola. Du salutări cu tine tuturor fraților și surorilor. Suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu dă har și Domnul încă nu revine, eu sunt gata să mai vin o dată. În Kinshasa președintele mi-a oferit mașina și șoferul și mi-a urat bun venit personal – același lucru s-a întâmplat și în Angola. Eram pe drum de la aeroport și am primit un telefon și președintele mi-a urat bun venit și mi-a urat binecuvântarea lui Dumnezeu. Domnul să te binecuvânteze și să fie cu tine! Amin. [...] Aleluia.

Acum vă spunem „La revedere” tuturor din lumea întreagă, care ne-ați urmărit online. Cu voia lui Dumnezeu, în primul sfârșit de săptămână din octombrie vom avea un jubileu de 50 de ani. În octombrie 1964 am făcut prima călătorie misionară în India. Cu voia lui Dumnezeu și dacă vom mai fi aici, voi spune mai multe - cum fratele Branham mi-a dat numele acelui bărbat și cum totul a fost pregătit de Dumnezeu Însuși și cum Domnul a binecuvântat.

Acum, luați Cuvântul cu voi, meditați la acesta în inimile voastre, prin credință – credeți-l și apoi totul vă va fi descoperit. Și împreună mergem spre desăvârșire și suntem recunoscători că Domnul revine ca să ne ducă în slavă. Așa cum a mulțumit Domnului fratele Kebernick, se poate spune că a fost o rugăciune a Evangheliei depline. Și dacă mă gândesc că și în fosta Uniune Sovietică, fie la Moscova, fie la San Peterburg, în Urali, în Karaganda, Dumnezeu ne-a condus pașii pretutindeni și am putut duce Cuvântul acestui ceas și Dumnezeu cheamă afară. Binecuvântat și lăudat să fie Numele Său sfânt, acum și în veci. *Aleluia, fii slăvit.* [...] Amin.